

781.

U s t a w a

z dnia 26 września 1922 r.

w przedmiocie umów, dotyczących sprzedaży nieruchomości ziemskich i miejskich na obszarze Ziemi Wileńskiej, województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego i powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, gródzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Art. 1. Wszelkie umowy przyrzeczenia sprzedaży (zaprodajne, rozpiski zadatkowe) oraz akty sprzedaży prywatne, akty niezatwierdzone przez starszego notariusza i t. p., dotyczące nieruchomości miejskich i ziemskich, a zawarte przed 1 stycznia 1921 r. na obszarze Ziemi Wileńskiej, województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego i powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, gródzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego, obowiązują sprzedawcę i nie mogą być rozwiązane na jego jednostronne żądanie, jeżeli będąca przedmiotem umowy nieruchomość została przez sprzedawcę oddana w posiadanie nabywcy.

Przepisy ogólne, sprzeczne z zasadą, w artykule niniejszym wyrażoną, do powyższych wypadków nie mają zastosowania.

Art. 2. Postanowienia art. 1 nie mają zastosowania:

1. jeśli wina niedotrzymania umowy spada łącznie na nabywcę, lub
2. jeżeli cena sprzedażna nie osiąga $\frac{5}{12}$ ówczesnej ceny przeciętnej takich nieruchomości.

Art. 3. Niedopłaconą część sumy sprzedażnej powinna być zapłacona w sposób następujący:

jeżeli wina niedotrzymania umowy spada łącznie na sprzedawcę, to niedopłaconą część sumy sprzedażnej powinna być wypłacona w wysokości, oznaczonej w umowie, przyczem 1 rubel ma być liczony za 2,16 mk.,

jeżeli wina obciąża obie strony lub jeżeli obie strony nie są winne, to nabywca powinien zapłacić sprzedawcy $\frac{1}{4}$ część wartości takiej ilości żyta, jaką

przedstawia niedopłacona część ceny kupna w odniesieniu, licząc ceny przeciętne, do danej miejscowości i do umówionego terminu, względnie terminów.

Art. 4. Jeżeli sprzedawca uchyla się od zawarcia aktu sprzedaży, nabywca może w drodze powództwa żądać przyznania sobie prawa własności nieruchomości.

W razie uwzględnienia powództwa wyrok prawomocny podlega opłacie stempłowej w wysokości 6%, przewidzianej w pozycji 11 a) 1) rozporządzenia b. Generał-Gubernatora warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. № 40 poz. 126) i w punkcie a) art. 6 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 73 poz. 498), względnie w art. 11 dekretu № 446 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej z dnia 27 grudnia 1921 r. (Dz. Urz. T. K. Rz. № 1 z 1922 r.), jak gdyby rezolucja sądu stanowiła treść umowy sprzedaży, zawartej między powodem a pozwanym. Sąd przesyła odpis wyroku izbie skarbowej celem wymierzenia opłaty stempłowej, wyżej określonej, i wyda nabywcy tytuł wykonawczy dopiero po uiszczeniu tej opłaty i po zapłaceniu przez powoda zasądzonej należności na rzecz sprzedawcy (art. 3), względnie po złożeniu jej do depozytu sądowego.

Art. 5. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie także do spraw sądowych, prawomocnie jeszcze nierozstrzygniętych.

Jednocześnie uchyla się moc obowiązującą rozporządzeń Komisarza Naczelnego Ziemi Wołynia i Frontu Podolskiego z dnia 19 maja 1920 r. w przedmiocie umów przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich i z dnia 23 czerwca 1920 r. w przedmiocie wstrzymania biegu spraw, wynikłych z umów przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich (Dz. U. Z. W. i F. P. № 9 poz. 123 i № 15 poz. 202).

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Marszałek: *Trampczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*